

17 let po nesrečnem koroškem plebiscitu

pa smo še vedno mlačni, še vedno držimo roke križem in pozabljamo na brate onstran meje

Ljubljana, 9. oktobra.

Jutri obhajamo občetico neusodnega koroškega plebiscita. Minilo je 17 let in bil že čas, da bi zabolli razčutim s stvarnostjo in da bi se ne zadovoljili le s sentimentalnimi prigodnimi besedami. Čim prej bomo priznali, tem bolje bo: izgubili smo Koroško predvsem po svoji krividi, zaradi nesposobnosti, neodločnosti, kratkovidnosti, oportunistične omahljivosti in naivnosti naših romantičnih politikov. Koroški plebiscit je eden tistih usodnih zgodovinskih dogodkov slovenskega naroda, ki nudi tako značilno sliko naših slabosti; narod, ki je prvič dosegel svojo osamosvojitev, ni vedel, kaj naj počne s svojo samostojnostjo, ni imel programa za bodočnost, ne misla na svojo državo in njen organizacijo in ni bil tudi notranje dovoljen, kakor tudi ni imel dovolj sposobnih zastopnikov pred svetom, da bi se lahko orientiral v povojnem vremenu in zmedah. Dogodki so nas prehiteli. Kakšna ogromna razlika je v tem pogledu med nami in Čehi, ki so se zavestno bojevali ter pripravljali za bodočnost pred vojno in med njo!

GREHI AVTONOMNE

SLOVENSKE VLADE

Ko smo dobili prvo deželnovo vlado, ki je bila v resnicu avtonomna, so ji bile prizadene tudi vsi odločitve na Koroškem, celo vojne do maja l. 1919. Prva slovenska vlada pa ni imela točne narodne meje med Slovenijo in nemškim ter madžarskim ozemjem. Antanta ni potegnila med nami in Nemci ter Madžari demarkacijske črte. Mi pa nismo bili niti sposobni, da bi sami določili začasno nove narodne meje. Ljudje, ki so tedaj pri nani odločali, so misljili naivno, da bodo državniki velikih držav kratkomalo uredili vse sami pravčeno in po naših pobožnih željah. Narodni povzročeni so pričakovali, da bo na Koroškem urejeno vse lepo mirno. Imeli smo pa moža, ki se nam ga ni treba sramovati, saj je gledal mnogo dalje kakor vsi tedanjani naši odločujoči možje. Imeli smo Maistra, ki je bil sicer pesnik, a je imel smisel za stvarnost.

Ko je general Maister telefonično sporočil 29. novembra 1918 Narodnemu svetu, da se je pogodil z avstrijskimi zastopniki o Koroški in Stajerski, da njegove čete zasedajo črto St. Pavel, Grebinj, Wageberg, slovenski St. Mihail, Krnski grad, Trg. Bejjak in Smohor ter je hkrati prosil narodno vlado, naj organizira aprovizacijo krajev, vlada ni bila navdušena nad njegovimi ukrepi in ni mogla organizirati aprovizacije. Ob prevaru bi lahko zasedli vso slovensko Koroško, a vlada ni imela vojaštva. Mobilizacija je povsem propadla. Prostovojanje je bilo malo, za velike ideale smo se navduševali le po gostilnah in raznih romantičnih manifestacijah, kakor pač znamo Slovenci.

V Avstriji je po prevaru grozila nevarnost socialističnih prevratov — odnosno meščani so se jih vsaj bali — in meščanstvo bi na Koroškem celo podpravilo prihod kateregakoli discipliniranega vojaštva, kar kaže najbolje že posebna depučata Nemcov. 9. decembra 1918 pri narodni vladi. Poudobili so jih sodne okrajke Zeleznog kaplja, Dobrloves, Borovlje in Pliberk. Vlada je to ponudbo odbrala in zahtevala vse slovensko Koroško, a tudi precej že povsem ponemčenim krajev. Toda narodna vlada ni bila sposobna niti skleniti z Nemci premirja in določiti demarkacijske črte. Končno so se koroški Nemci opogumili. Nemški protovojsci so napadli 31. decembra slabe slovenske vojaške oddelke in zasedli skoraj vse ozemlje severno od Drave. Po tem uspehu so Nemci ponudili premirje. V Gradišču so bila pogajanja. Na Dunaju je tedaj še poslovala posebna ameriška komisija, ki so jih Nemci znali pridobiti zase. Kot razdronik je ameriški major Miles predložil v Gradišču zastopnikom naše vlade in Avstrijem načrt pogodbe, ki bi naj veljala do definitivne odločitve pariske mirovne konference. Zastopniki naše vlade niso bili zadovoljni s pogodbou in so podpis odklonili. Toda pogodbo je podpisal viši slovenski koroški poslanec France Grafenauer, ki je bil po meniju Nemcov za to upravičen. Naša vlada podpisani niti potrdila, niti preklicala. Obveljalo je, da začasno ostane demarkacijska črta, do kamor so nemški vojaški oddelki potisnili 31. decembra 1918 naše, dokler ne pade odločitev v Parizu.

PORAZ SLOVENSKE VOJSKE

Demarkacijska črta je bila za nas v strateškem pogledu zelo neugodna. Vlada je iskala priliko da bi popravila prejšnji vojaški neuspeh in da bi spretlo prekinila premirje. Zelo se je zanasa na naše vojaštvo, ki pa ni bilo disciplinirano in naši oddelki so šteli le okrog 2500 mož. Vlada je zelo slabo poznala razmere in tako je prišlo do spopada 28. aprila 1919. Nemci so bili že prvi dan v ofenzivi. Kmalu so zasedli celo Mežisko dolino, prodrali so na Stajersko in na levem krilu celo Češko-Karavanke. Ameriška misija na Dunaju je začela posredovati 4. maja in dosegla je pri avstrijski vladi, da je nam ponudila premirje. Ob tej priliki je neki naš politik predložil, da je avstrijska vlada ponudbo za premirje in razgovore naslovila na centralno vlado v Beogradu. Centralna vlada je nato pooblastila Dravsko divizijsko oblast, da prevzame pogajanja. Značilno je, da se Dravsko divizijska oblast prej ni spuščala v slovenske zadeve ter da je slovenska narodna vlada v resnicu ukrepala povsem samostojno. Naša deželna vlada je pač morala po svojem strahovitem polomu prepustiti ponudbo centralni vladi.

ZMAGOVITA OFENZIVA

SRBSKE VOJSKE

Dravsko divizijska oblast je po nalogu ministrstva dobro in hitro pripravila ofenzivo. Ze 6. junija je naša vojska zasedla Celovc in prodrla na Gospotsko polje. Avstrija je pa že dva dni prej prosila za premirje. Pogajanja so se razdrila. Avstriji so na mirovni konferenci s pomočjo Italijanov znali preprati zastopnike drugih držav, da se jim je zgodila krivica in sklenjeno je bilo, da mora naša vojska zapustiti zasedeno ozemlje. Določena je bila demarkacijska črta od Baškega jezera do Vrbe, na južni strani Celovca do Krke, zahodno od Šmibela na Dješke in Sv. Lenart, na vzhodni strani Grebinja in severno od Labuda do Stajerske meje 28. maja se je začela druga naša ofenziva.

ODLOCI NAJ PLEBISCIT

Mirovna konferenca je končno sklenila plebiscit za slovenski del Koroške. Priznati je treba, da so se možje deželne vlade zavedali, kakšne nevarnosti lahko pomeni plebiscit; vlada si je po svoji mirovni delegaciji prizadela, da bi ne prisko do plebiscita in naj bi mirovna konferenca sama določila državno mejo glede na narodnostno mejo. Toda plebiscita ni bilo mogoče preprečiti; večja nesreča je pa bila, da je bilo določeno tako veliko plebiscitno ozemlje, česar smo bili zopet sami krivi, ker smo zahtevali bodočo državno mejo daleč onkraj Celovca. Obljubljali so Korošcem splošni napredki v kulturni državi in pri tem so se zgražali nad Balkanom. Vse to je mogočno vplivalo pri nacionalno mladincih Koroščih.

Na plebiscitom ozemljju, v skupini A, je bilo po avstrijskem uradnem štetju l. 1910 49.000 prebivalcev s slovenskim občevalnim jezikom (68,6%). Nemci so celo sami priznali, da je Slovencev še več kakor jih je prizadeleni ljudi s slovenskim občevalnim jezikom. Po štetju slovenskih cerkevnih oblasti je bilo v coni A 66.000 Slovencev in samo 4000 Nemcov. Zato so tudi Slovenci zahtevali zase Celovc kot upravno gospodarsko središče celovške kotline. Po uradnem štetju je bilo izmed 28.958 prebivalcev 25.582 Nemcev po občevalnem jeziku, po slovenskem štetju jih je pa bilo samo 20.582 in 6.761 Slovencev. Na vsem ozemlju, razdeljenem v coni A in B je bilo po objektivnih narodnostnih znakih l. 1910 90.000 Slovencev (71%), po uradnem štetju — pri čem je bil kriterij občevalni jezik, — pa je bilo samo 43% Slovencev. Upoštevati je seveda treba, da je po l. 1910 ponemčevanje še napredovalo. Glede na razvoj ponemčevanja v prejšnjih desetletjih nekateri računajo, da bi Slovenci od l. 1910 do plebiscita vendar ne mogli izgubiti kar 10% števila prebivalstva in bi torej morali imeti še veliko večino, in sicer bi jih bilo 81.000 ali 64%

NA PLEBISCIT SE NOVIMO

DOVOLJ PRIPRAVILI

Nismo se mogli spriznjaziti s stvarnostjo, ker se nam je plebiscit na Koroškem zdel vred. S tem si pač najlaže razlagamo, zakaj se nismo začeli smotreno in odločno

Proglas za 10. oktober

Po nesrečnem plebiscitu je ostalo na Koroškem še 100.000 naših rojakov. Priznati so lojalno rezultat 10. oktobra in so od svojih novih gospodarjev prizakovani, da jim bodo pustili vse najkrajšje kulturne pravice. A za svojo lojalnost so želi le posmeh v preganjanje. Avstrijski Nemci se iz zgodovine niso naučili ničesar. Odpravili so zadnje sledove že itak skromnega slovenskega šolstva; saj so postale koroške šole najvažnejši instrument za ponemčevanje. Izredčili so oblast nad koroškimi Slovenci načinom živinistom, ki se zbirajo pod okriljem celovške Heimatbundu, tujim in domaćim odpadnikom. Ti priznajo namenoma vsako slovensko kulturno pridružitev za redno, hujskajo trata proti braču. Pod prevožbo obujanja spominov na plebiscitne boje obnavljajo vsako leto na novo stare rane in vedno ostudnješo gonjo. Saj ti luje na koroški zemlji od tega: brez zdražbi in brez hujskanja bi postali odvez, izgubili bi svojo eksistenco. Kakor grad pajek se je zagrizel nemškarski Heimatbund v prelepo delo koroško, od vzhoda do zahoda so razpredeleni njegove organizacije po slovenskih vaseh.

Kakor hlapec Jernej še naš narod stare boje in človeške pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so po vrsti naše poslene prijavljene slovenske župane ter na njihovem mestu postavili lujece, nemške komisarie. Po naših vaseh so začeli stikati za slovenskimi knjigami. Končno so iz zasede v temni noči napadli in pobili do smerti kmetkega sina, pevca Miheja Habiha samo zato, ker je bil zaveden Slovenc. A hujičak ker ves ta pristik, so moralni udarci, ki prav v zadnjem času padajo po koroških Slovencih. V sredini slovenske Podljune so si postavili odpadniki svoj "zemški dom"; sredi slovenskega Roza je Heimatbund posekal slovensko lipo in postavil bahav spomenik odpadnikom. V Zavrhlu in na Obirskem tipkod stenami Karavank, kjer je doslej naš narod mirno živel, oral in drvar, je Šudmarčka postavila dve novi Šudmarčki šoli — ponemčevalnice. Letošnje poletje in letosno jesen so se vrstile prireditve, na katerih so Heimatbundi govorili v slovenskih pravice. Od postaje do postaje stopa na svojem krijevem potu: V Pokrah so napadli duhovnika-domačina, ker se je zavezal za slovensko petje v cerkvi; pri Božjem grobu nad Pliberkom so orložniki razgnali in arelirali slovenske fante, ko so prizgali kres na predvečer godu sv. Cirila in Metoda; v Dolerisavi so napadli voditelje slovenske dečkiške zveze in jo nevarno ranili; v Kotmarjavi so z gulinimi lači in s koli razgnali mirne slovenske knmete in delevace, zbrane na pevski pridrži; odstavili so

Češkoslovaški vojni minister o naši vojski

Duh jugoslovenske armade je zelo dober, kar je v veliki meri posledica prijateljskega razmerja med officirji in vojaki

Praga, 9. oktobra

Uredništvo »Narodne Politike« se je obrnilo na vojnega ministra Fr. Machnika, da bi po povratku iz Jugoslavije, kjer se je udeležil armadnih manevrov, opisal vtič s svojega potovanja. G. minister je rad ustregel tej želji in izjavil:

»Težko je v kratkih besedah zajeti mnogo bogatih vtičov in mnogih spoznanj, ki sem jih osebno skupaj z vso našo vojaško delegacijo odnesel iz Jugoslavije. Rad bi pa omeniti vsaj nekaj najradostnejših do-

zivljij, ki mi ostanejo vse življenje v spominu. Omenim naj v prvi vrsti ne samo sprejem po vojaških krogih in officirjih osebnosti, temveč tudi tople pozdrave, ki smo jih bili povzd delenici med civilnim prebivalstvom, resnično iskrene in prijateljske pozdrave. Kamor koli smo prisili, povzd so nas pozdravljali kot rodne slovenske brate in jasno je bilo, da se ljudstvo iskreno veseli našega obiska.«

Nas obisk je pa vejlj v prvi vrsti jugoslovenskim manevrom. In tu smo imeli najlepše priložnost spoznati visoko kvalitetno jugoslovenske vojakov. Čeprav je v čas zaledjučnih manevrov močno deževalo, ni imelo niti najslabše vremene nobenega neugodnega vpliva na življenje in odpornost sodelujotih čet, ki so morale poleg tega premagovati znatne ovire zelo hribitega terena. Duh jugoslovenske armade je zelo dober, kar je v veliki meri posledica prijateljskega razmerja med častnik in moštvo. V tem pogledu je lahko jugoslovenska vojska res zgled drugim. Poleg tega vrla v njih edinstvena disciplina, kar se povzdrigne kvaliteto vojaka.«

Mislimo si, da bo ta vojska za najteže čase opremljena z najmodernejšim oružjem in potem lahko iz zvezniškega stališča mirno gledamo v bodočnost.«

V drugem delu svoje izjave opisuje češkoslovaški vojni minister svoje vise z Avale, Opencu in Jadrana, kjer si je ogledal češkoslovaška vojna delegacija vojno mornarico. Končno je minister omenil, da je delegacija srečala mnogo v Jugoslaviji živečih Čehoslovakov in da mora posebej naglašati, da se počutijo češkoslovaki v Jugoslaviji zelo dobro, da so naši v njih drugo domovino in da tvorijo tako nov močan most in vez med prijateljskima narodoma in državama.

»Tarelkinova smrt« na našem odru Okrutna farsa o ruski policiji carske dobe

Ljubljana, 9. oktobra

Ruski dramatik Aleksander Suhovo Kobylin mlajši sodobnik Puškina in osebni znanci in posnemovalci Gogolja, ki bil leta dni pred svojo smrtno, že 85 let star, imenovan za častnega člena ruske akademije. Umrl je 1.1903 v svoji vili na francoski rivieri.

Studiral je na vsestudijskih v Moskvi, Heidelbergu, Rimu in Parizu, bil graščak, bogataš, filozof in ženskar. Osem let je živel s Francozinjo Louise Simon Demanchovo. Potem se je naveličal, se z njim preprl v ji privorjarjal, naj se vrne domov. Listopada 1850 so jo našli blizu Kobylinove gradiščne umorjeno, a tudi na gradu so našli sledove krvi. Kobylina so zaprli in ž njim več njegovih kmetov-tlačanov. Celih sedem let je trajala sodna preiskava »s podkupovanjem in s protekcijami, z vedno novimi in vedno zopet ovrženimi dokazi. Proces se je končal tako, da so bili obdolženi tlačani oproščeni in tudi pisatelj na carjevo odrebo iz ječe izpuščen. Po sedmih letih se je torej Kobylin izmolil iz temne zločinske zadeve, toda stigmatiziran za morilca, ki mu je bila krivda napol dokazana.« (Boh. Matheus).

Vse to je treba vedeti, da moremo igro »Tarelkinova smrt« razumeti. V nji je izrazil avtor na gladelčevu grozo vse svoje besno sovraštv in zaničevanje proti ruski carski policiji in justici. Podkupljivost, požrešnost, živilska zabitost in sadistična okrutnost so glavni znaki te policije. Vse te ogabne, naše živce in naš želodec razburjače karakterične lastnosti russkih najvišjih do najvišjih policijatov je Suhovo Kobylin spoznaval in okusal dolgi sedem let ter gledal gotovo neštetokrat, kako se ruska policijska bestialnost naslaže na moških in ženskih osumnjencih. Lahko torej verjamemo, da njegova strahotna, uprav počastna silka ni pretirana.

Tu gledamo, kako so s pretepanjem, z latokom in predvsem z žebo – cisto po vzoru staroslavne inkvizicije – izsilili iz svojih žrtev vskršno priznanje oziroma potrditev vskršne obdolžitve. Prizor, ko vrvmi zvezani Tarelkin, koprič na kapljide vode, prizna celo, da je volkodlak, ki izsesava kri drugim ljudem, dokler ne umri, je pač višek dokaza, kako modra in plemenita je znala biti ruskata, pa je še marsikatera policija.

Dva uradniška lopova, policijski poglavari general Vavarin in njegov pomočnik Tarelkin sta glavni osebi te počastne farse. Skupaj sta sleparila in kradla, a Vavarin je osleparil tudi pomočnika Tarelkinja; Tarelkin pa je ukral Vavarniu dokumente, pisma, ki šefu lahko uničijo. Preko glave zadoščeni razuzanec Tarelkin hoče pobegniti pred sovražnimi ter zavistnimi tovarši in pred zlorabljenimi ženskami, zlasti pred perico Ljubimilom, s katero je imel dva nezakonska potomca. Pred vsem pa hoče pobegniti pred Vavarinom in z ukradenimi pismi izsiliti čim večje izjeme iz njega.

Slučajno je umrl višji uradnik Kopilov in bil pokopan. Tarelkin se je polastil njegovih osebnih listin, si nadel njegovo masko, in zdaj hoče mirno, brez dolgov in preganjavev živeti le za maščevanje proti Vavarinu. Oblasti pa javi, da je umrl v bedi Tarelkin, torej on sam. V krsto položi človeško lutko in kup smrdljivih rib ter dosegla, da lutko Tarelkinu pokopljeno... Končno zmaga le večji, bistreji in okrutnejši lopov Vavarin.

Skrajni cinizem brez trohe plemenite etike je v zaključku te grozanske satire: Vavarin sam vrne Tarelkinu dokumente Kopilova in mu da denarja, da se izseli lahko drugam. Vavarin je rešil svoja kompromitujoca pisma in bo lahko sleparil dalje.

Okolet teh dveh tekmujočih zločincov se vrti še vrsta drugih policijskih tipov najgrše korupnosti in zverinske brezrečnosti: pristav Oh, kvartalni nam, nadzornik Raspiljev, uradnik, zdravnik Unmöglicher, torej Nemec žid i. dr. — tolpa tepev in pralnic.

Vsa ta bizarna družba se nam kaže v groteskni slikah. Groteskost prvih dveh slik sega v karikaturo, deloma naivno, tudi literni skrajno neverjetno, brutalnost in

Gospodarsko vprašanje naj se rešuje ob so-delovanju javnosti.

Zadaj je govoril Zvezni predsednik g. Vidmar, ki je napovedal potrebno dobre organizacije in strnjnih vrn trgovstva. Pazimo bolj na tuj kapital, ki se skriva za hrbtom naših ljudi. Glavni del govorja je posvetil Vidmar potrebni dobre organizacije slovenskega trgovstva, ki si more pomagati samo ke z tem.

Živilski trg

Ljubljana, 9. oktobra

Na trgu se je danes kazal precej velik optimizem. Vpliva se začetek meseca, a tudi nekoliko objubljeno povisjanje plič. Zato so nekatere gospodinje kupovale pogumno vrn krompir. Priznati je pa treba, da so se gospodinje zelo zanimali tudi za perutino, ki jo je bilo danes naprodaj neavadno mnogo. Perutina je vedno enako draga, toda nekaterim gospodinjam se zdi, da je v začetku meseca cenjena. Nekoliko težje in ne preveč stare putke so po 25 din komad. Če pomislimo, da so zaklanske koščki po 20 in 22 din kg, sprevidimo, da nizvodno med cenami žive in zaklanske perutnine. Prodajalcji zaklanske perutnine pač lahko konkurenco kmetsicam, ker kupujejo živo perutino na debelo in jo pripravljajo za trg po racionaliziranih metodah.

Ze doleg ni bilo naprodaj toliko sadja na drobno kakor danes. Največ je jabolk iz ljubljanske okolice in z Dolonjskega. Lepih jabolk, ki bi jih lahko pristevali med namizno sajde, je malo na kmetičem sadnem trgu. Po večini prodajojo otrešeno sadje, ki je precej obtolčeno. Žimski jabolk še ni mnogo. V splošnem prodajo lepše jabolka od 2.5 din naprej, slabše sadje, za vkuhavanje pa so se cenejajo.

Grozja je še vedno mnogo. Najcenejše je hrvačko ali belokranjsko, ki pa ni žlahino. Hrvatica prodajojo predvsem črno in žlahino, sicer povprečno po 4 din kg. Žlahino smederovsko in štajersko grozje je povprečno po 5 do 6 din kg. Danes je bilo na kmetičem sadnem trgu precej domačega kostanja, ki ga prodajajo po 2 din liter. Gob je bilo malo, kar je bilo te dni celo za gobе prevlačno vreme. Če bo postalo še nekotanko toplejše, bo letos še mnogo gob. Jurčke so danes prodajali od 12 din kg naprej. Pojavile so se tudi že svitke, ki so znamenlike mirza.

Na zelenjadnem trgu je zdaj precej domače cvetače, ki jo prodajajo na komade od 3 do 5 din. Zej je mnogo naprodaj na drobno. Prodajajo ga po dinarju do 1.5 din glave. Na debelo je letos naprodaj mnogo manj zelja kakor lani. Danes so ga kmetsje ponujali na Sv. Petru našemu po 1.5 do 2 din komad ali po 1.25 din kg. Če pomislimo, da je bilo lani v sezoni ceppo 15 par na debelo, so letosne cene skoraj neverjetno visoke. Na debelo je bilo bilo precej krompirja, ki so ga v splošnem ponujali po 85 par kg. Mnogo cenejši letos ne bo, ker zelo grijne.

Poslovilni koncert Zlate Gjungjenčeve

Ljubljana, 9. oktobra

Prihodnji petek se bo poslovila od Ljubljane naša priljubljena primadona ga. Zlate Gjungjenče, ki si je tekom svojega umetniškega udejstvovanja pridobil največ ugod. Odlikna pevka, sedež primadone prestolnice opere, bo dela na koncertu Ljubljanske filharmonije, ki se vrši v prid njene podprtne akcije, ob spremembi našega filharmoničnega orkestra. Bogati in pestri spored obsega sledete slike: Francoske pastirske pesmi iz 18. stoletja, »Bergère legère«, »Jeunes filets«, »Maman, dites-moi«, »Lajovic«, »Begunka ob zibelci«, »Pesem o tkalcu«, »Kerjane«, »Vizija«, »Oster«, »Vrat«, »Musorgski Molitve«, »V kot!«, »Štrito«, »Polžek«, »Micka«, ki rada Jurka dobita. Čajkovski Scena Tatjane s pismom iz opere »Elvagn«, Onjeginje, Puccini — Arija iz opere »La Bohème«, Arija iz opere »Madame Butterfy«, Massenet — Arija iz opere »Manon«, Verdi — Arija iz opere »Travias«.

Koncert bo v dvorani Filharmonije. Dirigent Niko Štritof.

Zborovanje trgovcev v Kranju

Kranj, 9. oktobra.

Na pobudo Zveze trgovskih združenj v Ljubljani, ki priredil podprtja zborovanja na vsele sedelih združenj v naši banovini, je priredilo Združenje trgovcev v Kranju v sredo v Narodnem domu veliko zborovanje, katerega namen je bil informirati članstvo o najvažnejših vprašanjih in težavah trgovske stanu. Iz teh poročil in govorov je izvenen klic po samoobrambi, ker vse prošnje in intervencije niso nič zalegle.

Prvi je govoril predsednik Združenja g. Berjak, ki je poudaril, kako važno vlogo igra v našem gospodarstvu tuj kapital, ki izpodira naše ljudi. Verižniki in paraziti so incenitali gospodarsko krizo, umetno. Kritiziral je kartele, ki jih celo država ščiti, čeprav so gospodarsko in socialno zlo. Denarno politiko vodi pri nas nekaj sto bankirjev. Primer veleblagovnice Ta-Ta v Beogradu, za katero poteka prepoved 27. t. m. nam kaže, da ne gre samo za firmo, temveč za sistem, ki se na tistem uvaja. Gospodarskega sveta še sedaj nimamo.

O kreditnih razmerah je poročil g. Jasbek. Pribil je dejstvo, da je naš denarni sistem uniten in da ni nikogar, ki bi mu pomagal. Primeril je naše razmere z onimi v Nemčiji, Češkoslovaški in Avstriji, kjer je država, prisloško denarnim zavodom na pomoč. Na mestu ureditve denarnega poslovanja se pri nas veden denar centralizira v Hipotekarni banki in Poštni branilnici, naši mladi denarni zavodi pa propadajo. Vidimo, da gre to delo po načrtu. Zaužuge imajo prevelike privilegije, njihov idealni namen je uničen. Huda rak-rana je krošnjastvo. Denarni politiko vodi pri nas ni na pravi poti. Uvede naj se enakost pred davčnim zakonom. Nekateri pomanjkljivo dolobče obretnega zakona naj se popravijo. Gleda na tukaj promet v Sloveniji naj se urede pravne razmere, ceste in telefonske omrežje, odpadejo naj zamude, vlakov. Na gorenjskih postajah naj se napravijo izogibalista.

Lep družbeni večer. Litija društvo

toda v letošnji zimski sezoni priredila več družbenih večerov in eden prvi je bil oni Sportnega kluba, v zvezi s podprtvo članu Stanetu Jančarju. Ta se je namreč udeležil nedavne balkanizacije v Bukarešti in je tekmoval v maratonškem teklu. Bil je edini med štirimi Jugoslovani, ki je prišel na cilj in nas tako čestno zastopal. Pözdravni večer je privabil mnogo občinstva, zlasti pa sportnikov v dvorano na Stavbcu. Odbor SK Litije s predsednikom Tonetom Jelnikarjem je pripravil pester sporaz s pevskimi in glasbenimi točkami. Slavljenec je čestital največ v imenu sportnikov g. Brili, nakar se je naš maratonec zahvalil, zlasti pa ravnatelju predstavnice g. Donthu, ki mu je omogočil udeležbo v Bukarešti. Večer je potekel zelo animirano in bi si v Litiji želeli še več takih.

Iz Litije

— Lep družbeni večer. Litija društvo

— toda v letošnji zimski sezoni priredila več družbenih večerov in eden prvi je bil oni Sportnega kluba, v zvezi s podprtvo članu Stanetu Jančarju. Ta se je namreč udeležil nedavne balkanizacije v Bukarešti in je tekmoval v maratonškem teklu. Bil je edini med štirimi Jugoslovani, ki je prišel na cilj in nas tako čestno zastopal. Pözdravni večer je privabil mnogo občinstva, zlasti pa sportnikov v dvorano na Stavbcu. Odbor SK Litije s predsednikom Tonetom Jelnikarjem je pripravil pester sporaz s pevskimi in glasbenimi točkami. Slavljenec je čestital največ v imenu sportnikov g. Brili, nakar se je naš maratonec zahvalil, zlasti pa ravnatelju predstavnice g. Donthu, ki mu je omogočil udeležbo v Bukarešti. Večer je potekel zelo animirano in bi si v Litiji želeli še več takih.

35. KOLO

DRŽAVNE RAZREDNE LOTERIJE

ZREBANJE I. RAZREDA

20. in 21. oktobra 1937.

D O B I T K I :

Din 64,991.000.-

t. j. Din 671.000 — več ko dosedaj!

Cena srečkam za vsak razred:

1/1 srečka
Din 200.—1/2 srečke
Din 100.—1/4 srečke
Din 50.—

IZPLAČILO DOBITKOV TAKOJ — BREZ ODBITKA!

Strogo solidna postrežba

Glavna kolektura Državne Razredne Loterije

A. REIN & DRUG

GAJEVA 8

ZAGREB

ILICA 15

Naročila se morajo nasloviti samo DIREKTNO NA NAS, ker nismo nikjer agentov niti preprodajalcev.

Imen dobitnikov ne dajemo v javnost pod nobenim pogojem!

Naše gledališče</

Naše sožalje ob smrti prezidenta Masaryka

Včeraj je bila izročena češkoslovaškemu konzulu adresa s spominskim posvetilom

Ljubljana, 9. oktobra
Včeraj opoldne so se zglašili na češkoslovaškem konzulatu na Erjavčevi cesti predstavniki JČ-lige in sicer predsednik dr. Egon Stare, t. g. Fran Govekar in dr. Grosman ter izročili konzulu g. Minovskemu v črno usnje vezano adreso z naslednjim spominskim posvetilom:

Vladi Češkoslovaške Republike
v roke g. ministrskega predsednika
dr. Milana Hodže,

Praha.

Jugoslovensko-češkoslovaška liga v Ljubljani, izvršilni odbor JČ lig dravske banovine in vsa podpisana kulturna prosvetna in narodna društva slovenske prestolnice bele Ljubljane izrekajo do dne duše potrata v globoku užaljenosti nad smrtno velikega prezidenta Osvoboditelja T. G. Masaryka svoje globoko, iskreno občuteno in bratsko sožalje.

Smrt velikega pokojnika, v katerega smo enako kakor bratski češkoslovaški narod vedno z nelzernim zaupanjem uprili svoje oči, v katerega smo globoko verovali, katerega smo neomejeno sposovali v udanju ljubili, je napomnila naša srca s tako tužnimi in žalostnimi čustvi, ki so nam tako sveta v velika, da jih moremo primerjati edinole z onimi, ki so

nas prevzela v onih težkih dneh, ko smo spremili na večno pot velikega prijatelja in zavezunika Vašega blagopokojnega prezidenta Osvoboditelja, svojega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja.

Zavedamo se, da smo izgubili s smrtno velikega prezidenta Osvoboditelja ne samo svojega vzornika in učitelja, temveč tudi bojevnika in sestvaritelja naše svobode ter našega najiskrenjega in udanega prijatelja.

Složni v duhu velikega pokojnika bodo vedno skupno z bratskim češkoslovaškim narodom stali krepko na braniku miru, sporazuma in enakosti velikih in malih narodov, v sveti obrambi naših nerazdržljivih tal, naše svobode in narodne časti.

V Ljubljani, dne 20. septembra 1937.

Adresu je izročil s primernim nagovorom predsednik dr. Stare naglašajoč, kako je vsa Slovenija sočutstvovala ob izgubi prezidenta bratske češkoslovaške republike dr. T. G. Masaryka. G. konzul Minovški se je na adreso vidno ganjan zahvalil, naglašajoč, da je videl ob smrti prezidenta Masaryka, kako globoka in bratska ljubezen veže oba naroda, a zlasti Ljubljana je pokazala globoko žalost ob prezidentovi smrti. H koncu se je g. konzul zahvalil JČ-ligi, ki je dala pobudo za spominske srečanosti.

Iz Celja

—c Žalno spominsko srečanost za blagočokojnimi Viteškimi kraljem Aleksandrom I. Zediniteljem bo privedel celjski Sokol danes ob 19.30 v veliki dvorjan Narodnega doma. Udeležba je članstvo in naraščaj obvezna v civilu z znaki. Vabljena je tudi vsa ostala narodna javnost.

—c Ivan Noč, najodličnejši jugoslovenski klavirski virtuoš, bo koncertiral v sredo 14. t. m. ob 20.30 v mestnem gledališču v Celju. Na sporednu so sledila klasična in moderna dela: Vivaldi-Bach: Koncert v a-molu (v Nočevi prizrebi). Bach-Busoni: Tokata in fuga. Chopin: 12 preludijev in 3 etude. Rimski-Korzarov: Cmrlj. Liszt: Les Jeux d'eaux à la Villa d'Este. Castelnuovo-Tedesco: Dolgi valovi. Celje bo doživel v sredo glasben dogodek prvega reda. Vstopnice so v predprodaji v knjigarni K. Gorčičarjev vdove.

—c Celjska stralska družina bo priredila v nedeljo 17. t. m. veliko nagradno strelijanje na strelišču v Pečovniku. Natanznejši pogoji so objavljeni v društveni omrici na poslopju Ljubljanske kreditne banke na Kralja Petra ceste.

—c Tečaj za prostoročno risanje, uporabno umetnost, tehnično in strokovno risanje ter opisno geometrijo in knjigovodstvo se bo pričel 15. t. m. Prijave na deški mestščanski Šoli pri strok. učitelju g. Josipu Grašerju ali pri šolskem slugi g. Janžekoviču.

—c Poskus samomora. V sredo opoldne se je vlegel neki B. iz Debra pri Laškem pri prehodu čez zelenško progo nad Dražnikovo gostilno v Debru tik pred prihodom osebnega vlaka na tir. K sreči je to opazil neki vošant, ki je moža, ki je hotel na vsak način pod vlak, s silo spravil s proge. B. je bil vinjen.

—c Pester sportni spored v Celju. V nedeljo 10. t. m. ob pol 10. dopoldne se bo pričel na celjski Glaziji lahkoatletski dvojboj med državnim prvakom Concordijo iz Zagreba in celjsko lahkoatletično reprezentanco. Nastopilo bo 6 rekorderjev in 10 državnih reprezentantov. To srečanje bo izreden sportni dogodek za Celje. Ob 14. se bo pričelo na Olimpionem igrišču drugorazredna prvenstvena tekma med SK Laškim in SK Žalcem. Sodil bo g. Presin-

ger iz Celja. Ob 15. se bo pričela na Glaziji podsvetna prvenstvena tekma med SK Celjem in SK Amaterjem iz Trbovelj. Sodil bo g. Kopić iz Maribora. Ob 15.30 pa se bo pričela na igrišču pri »Skalni kletki« podsvetna prvenstvena tekma med celjskimi Atletiki in SK Olimpom. Sodil bo g. Božič iz Trbovelj. Za obe podsvetne tekme vladate v Celju živahnno zanimanje.

—c Umrl je v torek na Cankarjevi cesti 11 v starosti 75 let podpolkovnik v p. g. Emil Pentler. Pogreb bo v nedeljo ob 16.30 iz martačnice na mestnem pokopališču. V celjski bolnici je umrl v četrtek 73-letna preuzitkarica Marija Plevnikova iz Virštanja.

—c Napad v Bukovem žaku. V ponedeljek sta neki delavec in neki posestnikov sin v Bukovem žaku pri Celju napadila 39-letnega delavca Ivana Ambroža iz Zacreta pri Škofji vasi in ga močno poškodovala po levu strani glave. Ambroža so oddali v celjsko bolnico.

—c Žrtve nesreč. V sredo je padel 88-letni preuzitkar Franc Maček v Prevorju pri Pilštanju s kmečke pedi in si zlomil levo roko. V četrtek zjutraj je padel 70-letni posestnik Franc Koprivšek v Letušu z domačega kozolca in si zlomil levo nogo. V ponedeljek je padel 16-letni pekovski vajenec Dominik Aubrecht iz Gornjega grada na cesti v Lučah s kolesa in si zlomil desno nogo. Ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

—c Nočno lekarniško službo ima od sobote 9. t. m. do vstega petka 15. t. m. lekarna »Pri orliku« na Glavnem trgu.

Radioprogram

Nedelja, 10. oktobra

8: Pihalni kvartet. — 9: Čas, vreme, poročila, spored. — 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz trnovske cerkve. — 10.10: Verski govor (dr. Gvido Rant). — 10.30: Drobiz za drobiž (plošče). — 11: Otoška ura: Gašperček. — 11.30: Koncert radijskega orkestra. — 13: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 13.15: Kar želite, to dobite (plošče po željah). — 17: Kmet, predavanje: Več zadružnega duha (g. L. Puš). — 17.30: Veselje popoldne. — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura: O naši narodni vojski (Andrija Božanovič). — 19.50

Beseda »krema« ne pove ničesar, vse pa beseda „NIVEA“!

Z NIVEO je v resnicu nerazdržljivo zvezan pojmom idealnega negovanja kože in sicer zaradi tega — ker NIVEA vsebuje »Eucerit«. Ta prodira globoko v kožne luknjice, krepča kožo in ustvarja mladostno svežost.

— Zato ne zahtevajte samo »krem« — ampak vedno le »NIVEO«!

NARODNA TISKARNA

IZVRŠUJE
VSA TISKARSKA DELA
LEPO IN OKUSNO

Wagner: Zalna koruščica in glasbene drame »Somrak bogov« (plošče). — 20: Koroliki večer (ob obletnici plebiscita). — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Z vse strani, za vse ljudi (plošče). — Konec ob 23. uri.

Ponedeljek, 11. oktobra

12: Za zabavo (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Po opernem svetu (plošče). — 14: Vreme, poročila. — 18: Zdravniška ura: Devdanove (g. dr. Anton Brecl). — 18.20: Ukrainski venčki (plošče). — 18.40: Kulturna kronika: Peter Bezruč, ob njegovi 70-letnici (g. Fr. Albrecht). — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura: Trije veliki pesniški troimenih bratov: Djura Jakšič, Silvije Kranjc in France Prešeren (prof. Anka Raketič). — 19.50: Zanimivosti. — 20: Koncert radijskega orkestra. — 21: Citrške točke (plošče). — 21.15: Ženski dueti in terči (ga D. Sokova, gdje St. Korenčanova, A. Novakov). — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Palčki rajajo (izvaja radijski orkester). — Konec ob 23. uri.

Torek, 12. oktobra

11: Šolska ura: Kakšno hrano naj uživam in kako naj jem, da bom zdrav in krepak (g. dr. Franca Mis). — 12: Virtuozi (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nat. ura: Od plemena do naroda in države. (Srdja Djokič, novinar) Zgb. — 19.50: Zabavni zvočni tehnik. — 20: Plošče: Rossini: Viljem Tell, uvertura. Weber: Carostrelec, uvertura. J. Jurčič: Tugomer, žalošča (izvajajo člani rad.igr. družine). — 21.30: Orgelski koncert (plošče). — 22: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 22.15: Koncert radijskega orkestra. — Konec ob 23. uri.

Sreda, 13. oktobra

12: Koncertni plesi (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Plošče: zavrimo. — 14: Vreme, poročila. — 18: Mladinska ura: Ob glasbenem oblikovanju I. (g. dr. Anton Dolinar). — 18.40: Zgodovina gibanja za varstvo živali.

MALI OGLASI

Beseda 50 par, davek posebej. Prekluci, izjave beseda Din 1.

davek posebej

Za pišcene odgovore gde mailih oglastov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

Naslove
malih
glasov
pošiljamo
samo oaim,
ki pošiljajo
znamke za 3 din.

POUK

Beseda 50 par, davek posebej.

Najmanjši znesek 8 Din

Prihodnji krojni tečaj

za damska oblačila se vrši od 14. X. do 4. XI. 1937. Priglavite sprejema dnevno

TEODOR KUNC

lastnik od kr. banske uprave dovoljene sole.

LJUBLJANA

Aleksandrova cesta 5/II. nd

STROJEPISNI POUK

Večerni tečaj za začetnike in izvežbance. Dva oddelka ob 6. do pol 8. in od pol 8. do 9. ure zvreč. Vpisovanje dnevno od 6. do 8. ure. Solinna zmerja. Christofor učni zavod, Dobrovanska c. 15. 2245

BARVANJE LAS

specjalno izvršuje v vseh njih sah Frizerski salon »Rakar«, Prešernova ulica 7., nasproti slavičarne »Košak«. 46-2

I. A. SUNARA

POZRIJEVNIK

Prilika ugodnega nakupa trenčkov, hubertusov, oblike, perla itd.

PRESKER

Sv. Petra cesta 14.

Sladki mošt

Prispela je pošiljka prvovrstne kvalitete. Toči se: Cankarjevo nabrežje 5, Breg 2 in Rožna dolina, cesta II št. 36. — Na razpolago sveže morske ribe v veličini izbir. — Se priprava

I. A. SUNARA

POZRIJEVNIK

znamke

otroški vročilni, dvočlani, sive, najnovejši motorji, atrosti, modelov tricikli, pogonski

PO ZELO NIZKI CENI — CENIK FRANKO!

PRIPOROČA SE

cen. otčinstvu modno krojaštvo Skof Anton. Gospodarska cesta 12. Industrija tudi za dame, plašče, kostime itd.

2359

Kar Berlin bi brez sestankov, kar manevri bi brez tankov, kar Zeneva brez konferenc, kar brez evčeka bi Dolenje.

Kar Pariz bi brez razstave,

kar bi Barje brez poplave,

kar sodniki bi brez sodbe,

to bil Baus brez mile godbe.

Kar Italija brez fašizma,

kar bi Triglav brez turizma,

kar bi ženka brez dragega možička,

to bil Baus brez pečna prasička.

Kar nevesta bi brez trošta,

to bil Baus bi pač brez moža.

Kar bi vera brez resnic,

to bil Baus brez krvavic.

Kar bi Rusi brez Stalina,

to bil Baus brez prima vina.

Pesem ta zdaj neha se,

a tu zabava se prične.

DOBRO S

Nov razveseljiv uspeh „Letečega Kranjca“

Apel na sportno javnost, naj omogoči kupiti Ludviku Stariču nov dirkalni motor

Ljubljana, 9. oktobra

Poročali smo že o krasnem uspehu »Letečega Kranjca« Ludvika Stariča v Zagrebu, kjer je v glavnici kategoriji do 500 cm v najboljši konkurenčni zasedbi drugo mesto, sekundo slabše od svetovnega prvaka Angleza Buttlerja ali »Srebrne zvezde«. Očitve dirke nam poroča o tem:

Kdo je videl napeto dirko dveh svetovnih mojstrov dirkačev, ne bo tega nikoli pozabil. Tačkoj po startu je Buttler, ki je imel seveda znatno boljši motocikel, močno potegnil pred vse tekmece, a dva metra za njim je drvel Starič, ki vso prago ni popustil niti za ped. Njemu pa so sledili v precejšnji razdalji Uroči in drugi Buttler, je drvel z blazno brzino in v tem peklenškem tempu mu je sledil Starič ter ga skušal prihiti. Njegov trud pa je bil zmanj. Anglezov motocikel je bil na ravni progi dosti boljši, a na ovinku mu je Buttler preko tako zapiral, da ni mogel naprej. Starič je bil neverjetno siguren in elegantno je rezil ovink. Vseh šest krogov se je tesno držal Buttlerja in kadar pozna motorne dirke, bo razume, s kakšnim skoraj nadčloveškim naporom je vzdržal to borbe, saj sta mu v obraz letela prst in leš. Ali kljub temu ni popustil in ko je po dirki z lutorjevimi vencem okrog glave vozil v pozdravnem krogu, je 8000 glava množica navdušeno vzklakala: »Zivio naš Ludvik! Zivio! Ziveti!«

Dr. Ljubo Weissmann čestita Stariču k temu uspehu — Foto Janko Erjavec, Stična, kolodvor

Radiotelegrafist stanice Severni tečaj K. Krenkel pripoveduje: Pravidec, kakšen je delovni dan štirih ruskih junakov na ledeni gori na valovih ledene oceane.

Vsek izmed nas ima točno določen čas za svoje znanstveno delo in opazovanje in zato ne spimo vsi naenkrat. Zberemo se samo pri obedu ob treh popoldne. Nočno stražo ol polnoči do šestih zjutraj so povrili meni. Deset minut pred šestimi zbudim Fedorova, ker ga čakajo prva jutranja meteorološka opazovanja. Fedorov takoj poklekne k svojim aparatom in pripriča novo vremensko poročilo. Knjiga vremenskih poročil je že močno oguljena. Definicije običajnih pojavit, kakor so megla, sneg in oblačnost, znamo na pamet in ni nam treba listati po knjižici.

Ob 6.15 se oglasti Rudolfov otok in prvi se tenkini glasom, da mu posljemo meteorološko poročila. Prekršimo vse pravila radijske službe, z radiotelegrafistom na Rudolfovem otoku Strumelinom izmenjam nove in si povemo, kaj smo slišali v radiju. Ta čas nam je Ženja Fedorov že pripravil čaj in oprazio polno ponev salame. Čaj pijemo v šotoru, ker bi sicer masla, kaviarja in sira ne mogli jesti. Prepečeno namakano, da bi s hrustanjem ne prebuli Papannina, ki pravi, da spi kakor zajec. Vsek izmed nas ima skodelico in krožnik, ki se ne razbije. Ta posoda je bila narejena na laža, da bi nam je ne bilo treba pomaviti, ker nimamo preveč tople vode, niti goriva.

Zajtrk moramo večkrat prekiniti, ker se nenadoma prikaže sonce, ki ga moramo skrbno opazovati. Po zajtrku odide Fedorov v svoj ledeni »kabinet« ali pa ostane v šotoru, kjer se zatopi v svoje zvezke, informacijski priročnik, tabele in zemljevide, da računa in računa. Zame napoči trenutek blaženosti. Zlezem namreč v spalno vrečko, da nimam pesniške žilice, ker bi lahko napisal navdušene ode na naše spalne vreče, na petrolej in izborne primuse.

Oktroy devetih vstaneta Papanin in Širšov. Ta dva nista vezana na strogo odmerjene ure in zato se lahko se malo povajljata v svojih spalnih vrečah. Da bi se naučil hitro vstajati, si je obesil Širšov na glavo tablico čokolade. Kdor ga zbuli, takoj požene sekundni kazalec in če se noge Širšova v petih minutah ne dokažejo telo, izgubi pravico do čokolade in dobi jo tisti, ki ga je prebul.

Ko se prebudim, slišim, še predno sem odpre oči, da je Papanin dobre volje. Odeleva pličevino dela podstavke različnih oblik in velikosti. Neke oči primuse. Skrpiči sneg. To pomeni, da neumorni Ivan Dimitrič nekaj odskopava. Gorivo, svetilke, vsa popravila, to je delo neumornega Papannina. Tudi takrat, ko se bo iz dimnika ledolomilca pri naši ledeni gori vail dim proti nebnu, bo Ivan Dimitrič z vso vneopravljajo domača dela ter po nepotrebnem temeljito trsal cilinder in petrolejko.

Širšov sedi po cele dneve v svojem šotoru nad presekanim ledom. Priateljsko zbijamo saj na racun njegove nečimernosti. Skoraj vsakih 14 dni si lahko natreba, da je bil nezavesten v bolnični. Že se je zdelo, da je s tem končana njegova kariera. Vrnili se je v Ljubljano in prav žalostni smo bili, saj smo mislili, da je konec z njim. Ko so ga pozneje člani moto-sekcije obiskovali na njegovem domu, je bil tako slab, da je večkrat onemedeval in je bilo njegovo življenje v nevarnosti. Njegov tovaris Janko Erjavec, trgovec s

Dirke so potekale lepo in vzorno, brez vsakih ovin ter po določenem sporedu. Zvezec je bila razdelitev nagrad in dr. Ljubo Weissmann se je zelo laškavo in pojavljalo izrazij o Stariču, češ, da smo Slovenci nanj lahko ponosni, saj nas povsod častno zastopa. To podprtavamo in želimo, da bi brali vsi oni, ki so ga podcenjevali ali ga celo ovinili pri njegovih nastopih. Kako nas je doslej Starič častno zastopal v svetu, pač najbolj dokazujejo njegovi uspehi.

Leta 1935 je v Pragi premagal svetovnega prvaka Avstralca Kunzena in je tako postal neoficijelni svetovni prvak. Dirki je prisostvovalo 70.000 gledalcev. Tri tedne pozneje je bila dirka v Pardubicah, kjer so tekmovali dirkači 19 držav. Starič je bil odličen in je prišel med šestimi najboljšimi v finale. Pri zadnjem vožnji je bil ves čas na celu, celo 12 m pred ostalimi. V tretjem krogu pa so se mu zlomile viličice in je tako nesrečno padel, da je skoraj 15 dni ležal nezavesten v bolnični. Že se je zdelo, da je s tem končana njegova kariera. Vrnili se je v Ljubljano in prav žalostni smo bili, saj smo mislili, da je konec z njim. Ko so ga pozneje člani moto-sekcije obiskovali na njegovem domu, je bil tako slab, da je večkrat onemedeval in je bilo njegovo življenje v nevarnosti. Njegov tovaris Janko Erjavec, trgovec s

BREZKONKURENCNE MODELE JESENSKIH IN ZIMSKIH PLASCEV, KOSTUMOV IN PALETOJEV, PROTI DEŽU IN SNEGU IMPREGNIRANE TOPLJE SPORTNE PLASCE NUDI

PAULIN - Ljubljana - Kongresni trg 5

Andre Armandy:

Princesa Symianova
Roman

Tako početje in tako izsiljevanje me je razčelo. Pokazala sem mu vrata. Odšel je, toda iz njegovih plamtečih oči so govorile grožnje. Od tistega dne sem živel pod njegovem streho kakor tujka. Ni me več nadlegoval s svojo navzočnostjo, pač mi je pa vsak dan pošiljal članke iz domačih novin, v katerih je bil opisan razmah sovjetskega vpliva na Kitajskem, proti kateremu se ni nihče več boril.

— Zakaj me nisi obvestila o tem?

— Bila sem pod naizvorstvom, skoraj zaprta. Stefan je bil težko ranjen in moral je ležati, jaz pa nisem zaupala nikomur drugemu niti Lou. Njega sem se še posebno bala. Ta mož je prav takoj zagonetek, kakor tiba voda o kateri se ne ve, kaj je skrito pod njo.

In vendar je bil on tisti, ki mi je prišel povedat, da odhaja Hawkstone z veliko tajno v Hong-Kong, kjer mu je prizadejal bojkot angleškega blaga ogromne izgube. Sklenita sem izkoristiti njegovo odstopnost za odhod v Mukden...

Robert se je ustrashil.

— V Mukden!

Pobožala in pomirila ga je:

— Dovoli, da ti to pojasnil. V Mukdenu je tri

tisoč pravih Rusov, ki so vstopili po mojem po-

sredovanju v Cang-So-Linovo armado. Zapustili

jih tam brez zdržitev in plači bi bilo podvo.

Vem tudi, kako močna opora je polk evropske vojske

med pajaci tako zvane kitajske armade. Tri tisoč

evropski vojakov, dobro oboroženih in izvezbanih,

lahko koraka po vsej Kitajski od severa do juga

in od zahoda do vzhoda, ne da bi naleteli na re-

sen odpor. Poštem Cang-So-Lina. Znani so mi

razlogi, s katerimi ga lahko pripravim do tega, da

jo mahne nad Peking, kjer gospodari skupi kr-

ščanski generali ob podpori Sovjetov. Kar naj pu-

sti Cang-So-Lin Rusom poseči vmes in Feng-Hu-

Siangove tolpe ne bodo počakale niti prvega na-

pa. To je samo vprašanje denarja. Imam ga s

seboj, poleg tega imam pa še mnogo nakita.

— Vidim torej, da si vse dobro premisila in

pripravila, — je dejal Robert trpko. — Tvoje po-

slamstvo hodi pred tvojimi očmi.

— Nehvaležne! Ali sem mila najprej na iz-

polnitve tega poslanstva, ali na to, da bi te vi-

dela? Kaj mi moreš očitati, da nisem imela pogu-

ma, da bi za en dan odgodila odhod, da bi te mo-

gle zopet videti in ti dati to no?

— Da Brancelin je pa v svoji ljubezni zarumel sa-

mo to, da ga Staša zopet zapušča, ko ga je komaj

našla. In ta misel mu je bila nezmožna.

— Spremim te!

Odločilna je to. Ker je pa vztrajal na svojem.

veden dirka na starici, vedno že izvenih motorjih in da se mora že pred dirko vedno muciči, da je na startu ves utrujen in izmučen. Le njegovi izredni energiji moramo pripisati, da lahko telemuje z drugimi in da jim je enak. Omeniti moramo tudi, da si je Staric priboril že 53 mednarodnih nagrad in da krasil njegovo aktronimo sobico v Stični cela zbirka krasnih pokalov, plaket in diplomi, med njimi tudi 5 kg težak kip iz čistega srebra — darilo blagopodobnega kralja Aleksandra.

Vse to je dokaz, da je Staric res oditen sportnik, ki smo nanj Slovenci lahko ponosni. Da pa nas bo tudi v bodoči časti ne zastopal, so njegovi ozjaji prijatelji zbrali več tisoč dinarjev za nabavo novega dirkalnega motorja, kar pa seveda še ni zadostilo. Zato se obracajo tem potom na vso sportno javnost, da prisotiči z demarjem na pomoc. Vsak dar je dobrodošel; zaneski naj se nizkazujejo na čekovni račun št. 15.538. Tudi osebno bodo pobirati prispevke in prosijo vsakogar, da jih pri tem stremljenu podpre. Naj nam bodo v zgled Zagrebčani, ki so tukaj predirki v dveh dneh nabrali okrog 30.000 dinarjev vseh svojih najboljših dirkačev.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.

— Zajtraj v vodo, znova pokaže, da je nas zopet zaneslo proti jugu, čeprav je veter utihnil. Ob pol šestih zjutraj poslušam kraljico iz Moskve, potem pa osemnajst nadbesedami učitelja jutranje telovadbe: »Odprite okna, oblecite plavalne hlače!« Pripovedeno vodno proceduro apliciramo mi vredno.